
NIEWYUCZONY (1) *part praet pass pf*

I pl f niewyucz(o)n(e)mi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Nieumiejętny, nie znający się na rzeczy: ODpowiedziawłfy tedj Pan Iopowi z wichru rzekł/ Ktośz to iefth co thák wichle domyflly á mnímánia mowámi niewyuczónemi [sermonis imperitis; łowy nie róftropnémi WujBib]? Leop Iob 38/1.

Synonimy: niebiegły, niećwiczony, nieroztropny, nieuczony, nieumiejętny, niewiadomy.

Cf WYUCZONY